

Právo spolupráce je týmové řešení sporů smírnou cestou. V praxi to znamená, že na řešení sporu se podílejí nejen právní zástupci sporných stran, kteří jsou rovněž i mediátory, ale i odborníci zaměřeni na řešení dalších otázek vyplývajících ze sporu. Například v případě sporu týkajícího se úpravy styku dítěte s rodičem je účasten sezení i dětský psycholog nebo specialista, který pomáhá oběma stranám pochopit postavení i vnímání dítěte tak, aby byly maximálně zohledněny jeho zájmy a došlo k minimálnímu narušení vztahů zúčastěných osob.

Jako největší pozitivum práva spolupráce lze označit, maximální odbornost a všestrannost při řešení sporů, která vede k posílení vztahů mezi spornými stranami nastolením pravidel, která jim pomohou překonat obtíže způsobené náročnou životní situací, do které se dostaly.